

ทิวทัศน์ภาพรวมนิกโกเมืองมรดกโลก



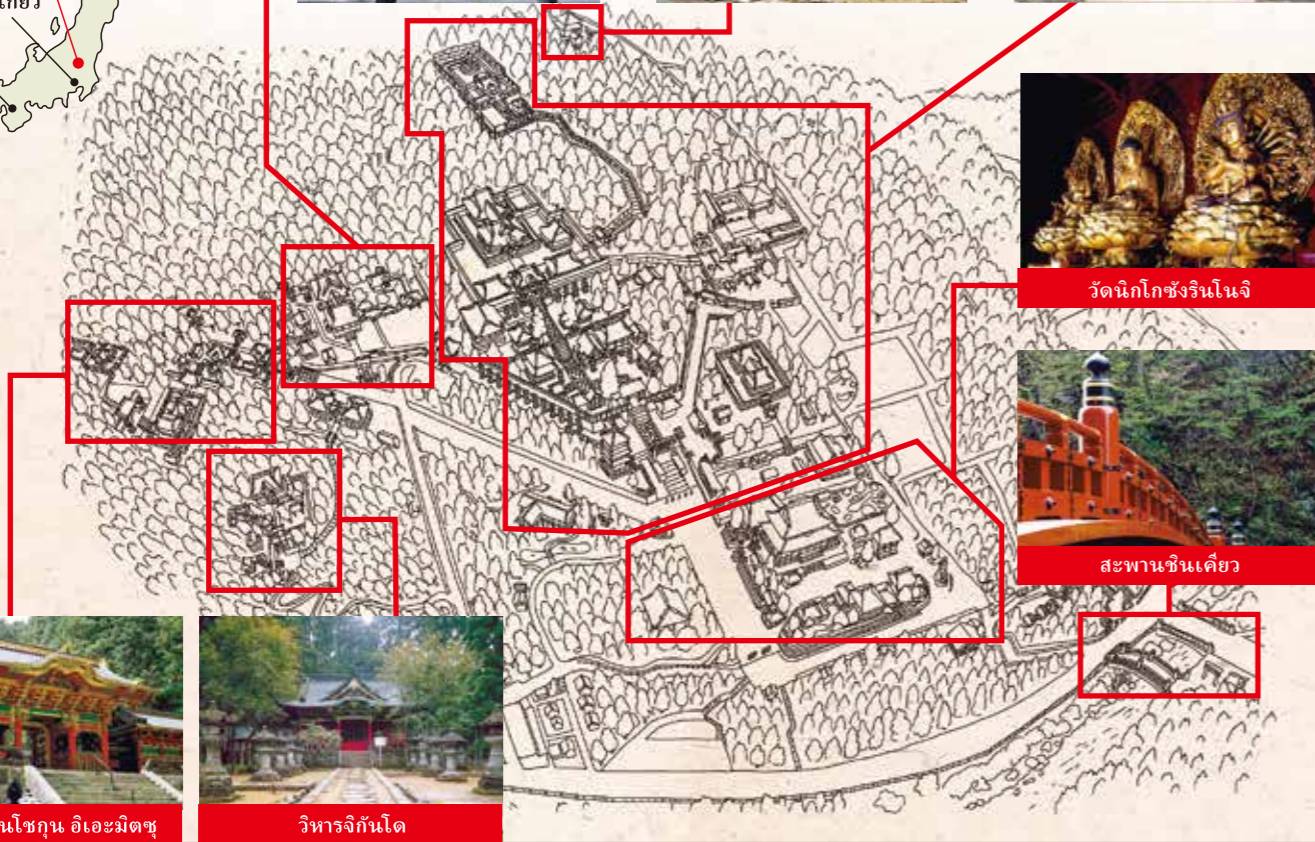
ศาลเจ้านิกโกฟูตระกูล



วิหารโชเซนโด



ศาลเจ้านิกโกไทโชกู



วัดนิกโกซังรินโนจิ



สะพานชินเคียว

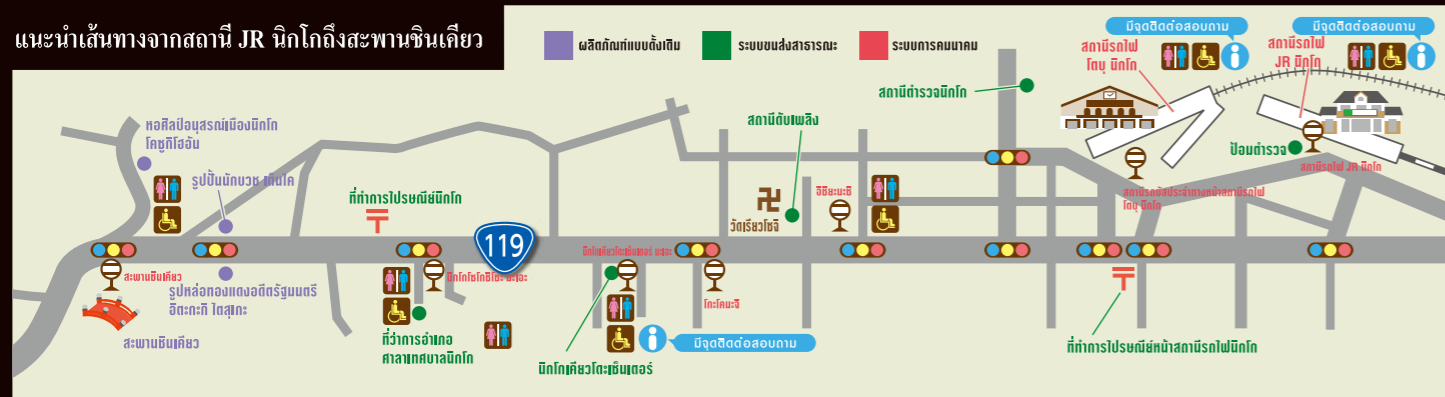


ไทยอิน สุสานโชกุน อีเอะมิตซุ



วิหารจิกันโด

แนะนำเส้นทางจากสถานี JR นิกโกถึงสะพานชินเคียว



**เส้นทางแนะนำเดินรอบเมืองสุดท้าย !**  
แนะนำข้อมูลตามอันดับความนิยม !

เที่ยวนิกโกอย่างสนุกสนานและชาญฉลาด  
**ระบบนำทางเดินชมเมืองนิกโก**

ดาวน์โหลดได้ที่นี้! **0** เยน!

กรุณาเลือก QR CODE  
เพื่อดาวน์โหลดแอปพลิเคชันจากสโตร์ในและที่นอกร้าน

**日光 街歩きナビ**  
NIKKO NAVI

Google Play Android  
App Store iOS

**ใช้ Wi-Fi ที่นิกโกได้!**  
สามารถดาวน์โหลดแอปพลิเคชันได้ฟรี!

**Nikko City Free Wi-Fi**

Please configure the SSID setting of your wireless device for a connection to DOQNET-CORPORAL.

\*กรุณาใช้งานในร้านหรือบริเวณที่มีสัญญาณ

文化庁  
Agency for Cultural Affairs,  
Government of Japan

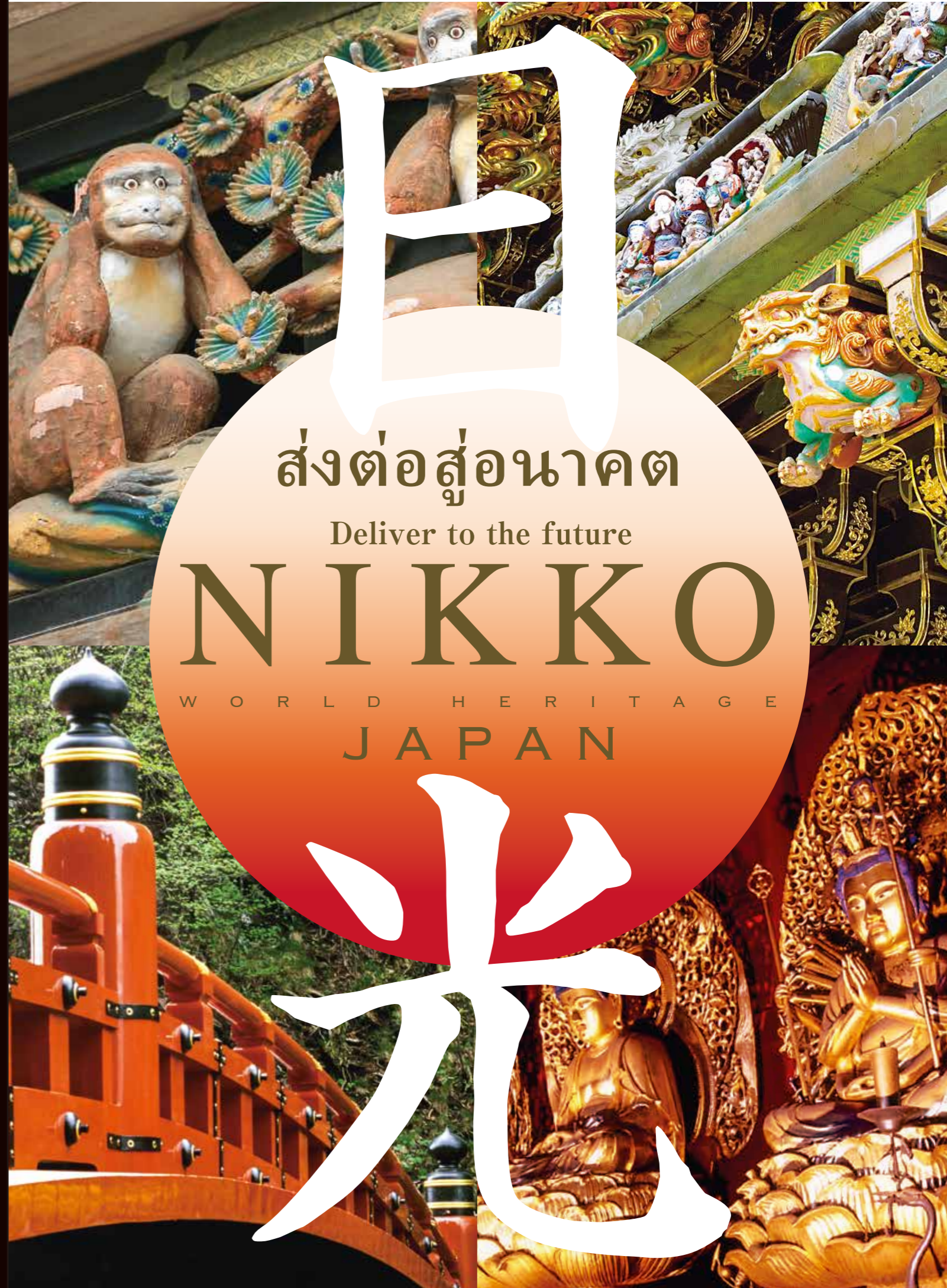
กระทรวงวัฒนธรรมประกาศที่ 28  
วัฒนธรรมและศาสนานิกโกเป็นมรดกโลก  
(คณะกรรมการวัฒนธรรม)

**ติดต่อสอบถาม**

ส่วนจัดโปรแกรม แผนกเลขานุการและโฆษณา  
ฝ่ายนโยบายและวางแผน เมืองนิกโก จังหวัดโทโฮริ

1 อิมะอิจิ-โชนโจ, อำเภอเมือง, จังหวัดโทโฮริ, 321-1292 JAPAN  
โทร: 0288-21-5135 แฟกซ์: 0288-21-5109  
URL: www.city.nikko.lg.jp

無断転載・複製禁止  
発行: 世界遺産「日光の社寺」プロモーション委員会 2016.12.4.000.Y



ส่งต่อสู่ออนาคต  
Deliver to the future  
**NIKKO**  
WORLD HERITAGE  
JAPAN

# สมบัติของมนุษยชาติ "มรดกโลก"

# นิกโก



## "นิกโก" สถานที่ศักดิ์สิทธิ์รวมความเชื่อศาสนาพุทธและชินโต

~ประวัติศาสตร์ที่หลอมรวมมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติเข้าด้วยกัน~

นิกโกมีประวัติเริ่มต้นจากนักบวชนามว่า โฮโตโฮเน ตัดสินใจที่จะเป็นขีปนาวุธของเขานินจาขึ้น  
 ทำเนียบทางข้ามแม่น้ำโทเมะและสร้างวัดชิโอะริวจิอัน (ต้นกำเนิดวัดนิกโกรินโบจิ)  
 หลังจากความล้มเหลวสองครั้ง ทำเนียบขึ้นถึงยอดเขาได้สำเร็จในที่สุด และได้สร้างศาลเจ้าโอบนยอดเขา  
 (ต้นกำเนิดศาลเจ้านิกโกฟูตะระฮัน โอบุคิมะ) นอกเหนือไปจากนั้น ยังสร้างวัดจินกูจิ  
 (ภายหลังเรียกวัดชูเซ็นจิ) วิถีที่ชายฝั่งด้านทิศเหนือของทะเลสาบชูเซ็นจิ  
 ด้วยเหตุนี้ นิกโกจึงมีการบูชาเทพเจ้าที่สถิตอยู่บนยอดเขาสูง  
 ภายใต้ความเชื่อว่าเป็นสถานที่แห่งดินแดนสุขาวดีของพระอวโลกิเตศวรตามความเชื่อร่วมกับระหว่างลัทธิชินโตและศาสนาพุทธอย่างไร  
 ซึ่งข้อเท็จจริง ทำให้ "ภูเขานิกโก" เจริญรุ่งเรืองในฐานะที่เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งความศรัทธา  
 ในยุคสงคราม นายโตะระยะมิ อิเดระยะ ชิซึกะยึดทำเลที่บริเวณเขานิกโก แต่เมื่อเข้าสู่ยุคเอโดะ  
 จึงสั่งให้หัวหน้านักบวช เต็นโค โตโซโจ ไปประจำที่เขานิกโกเพื่อทำการบูรณะฟื้นฟู  
 โชกุณอิเอะยะชิ ึ่งคำสั่งเสียไว้ว่า "จงบูชาเรากับเขานิกโกเถิด  
 เช่นนั้นแล้วเราจะพิทักษ์คุ้มครองเมืองทั้งแปด" โชกุณลำดับที่สอง นายอิเดระยะ  
 จึงได้สร้างศาลเจ้าโทโชกูขึ้น ต่อมาโชกุณลำดับที่สาม นายอิเอะมิเตสุ

ได้นำศาสตร์ทางศิลปะที่ดีที่สุดสมัยนั้นมาบูรณะศาลเจ้าให้โอ่อาวสวยงามใหม่กลายเป็นศาลเจ้านิกโก  
 โทโชกูในปัจจุบันซึ่งมีชื่อเสียงไปทั่วโลก นิกโกเจริญรุ่งเรืองในฐานะเมืองแห่งศาลเจ้า  
 จากความเคารพบูชาในศาลเจ้าโตโชกู  
 หลังจากนั้นมีการสร้างสุสานโตโชกูขึ้นเพื่อเป็นที่ฝังพระศพโชกุณอิเอะมิเตสุ  
 และได้รับการพิทักษ์คุ้มครองมากซึ่งขึ้นโดยรัฐบาลโชกุณจนทำให้เจริญรุ่งเรือง  
 หลังยุคเมจิ นิกโกซึ่งหลอมรวมความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ  
 และมรดกทางวัฒนธรรมเข้าด้วยกันได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลก  
 และในปี 1999 "ศาลเจ้าและวัดแห่งนิกโก" ก็ได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก

1	2	ภาพปก
3	4	

1. ศาลเจ้านิกโกโทโชกู ลิงสามตัว (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม)
2. ภาพถ่ายล่าสุดของประตูโอบ ศาลเจ้านิกโกโทโชกู
3. ศาลเจ้าฟูตะระฮัน ชิโนทิว (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม)
4. วัดนิกโกชินโบจิ วิหารชิงบุทสึโด (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) พระพุทธรูปสามองค์ปางประทับนั่ง

### นิกโกสมัยเอโดะ



เขตนิกโกจินเจียวหมายถึง  
 อาณาเขตพื้นที่เขานิกโกในสมัยเอโดะ คือเขตศาลเจ้าโทโชกู 10,000 โทคุ  
 (1 โทคุ = 150 กิโลกรัม) และเขตโชกุอิน 3,600 โทคุ  
 รวมเป็นพื้นที่ของศาลเจ้านิกโก ซึ่งบริหารดูแลโดยรัฐบาลโชกุณ  
 พื้นที่ทั้งหมดนี้ภายหลังถูกโอนมาให้กับเมืองนิกโกในปัจจุบัน หรือเท่ากับ  
 25,000 โทคุ เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่มากสำหรับเมืองนิกโกในสมัยเอโดะ





# ศาลเจ้าโทโฮกุ ประวัติศาสตร์กว่า 400 ปี ความปรารถนาสันติภาพ



## งานประติมากรรมอันประณีตกว่า 5,100 ชิ้น

โชกุน โทะกุงะวะ อิเอะยะซุ  
ตั้งคำสั่งเสียไว้ว่าหลังสิ้นชีวิตให้สร้างศาลเจ้าขนาดเล็กบูชาตนในฐานะเทพเจ้าซึ่งปกป้องคุ้มครองเมืองทั้งแปดโลกมีสันติสุขและ  
ร่มเย็น ซึ่งตีศาลเจ้านี้มีชื่อเรียกว่าโทโฮชะต่อมาโชกุนลำดับที่สาม นายอิเอะมิตสึ ได้บูรณะใหม่ที่มีความโอ่างงดงามขึ้น  
(โทโฮกุในปัจจุบัน) และสมเด็จพระจักรพรรดิได้พระราชทานชื่อใหม่เป็นศาลเจ้าโทโฮกุ  
ในปี 2015 ศาลเจ้าโทโฮกุมีอายุครบ 400 ปี ไม่ว่าจะเป็ประติมากรรมต่าง ๆ  
ทุกหนทุกแห่งเต็มไปด้วยความปรารถนาถึงสันติภาพของโชกุน อิเอะยะซุและคงยังสืบสานต่อเนื่องไปในอนาคตข้างหน้า

【ประตูดุโยเม มน】 (สมบัติประจำชาติ) . . . รูป 1

ประตูโยเม มน สร้างขึ้นเมื่อปี 1636 เป็นสถาปัตยกรรมที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของโทโฮกุ  
กล่าวได้ว่าเป็นสถาปัตยกรรมที่รวมเอาเทคนิคการผลิตและตกแต่ง ศิลปะการแกะสลักเครื่องโลหะ  
และประติมากรรมสมัยเอโดะตอนต้นเข้าไว้ด้วยกัน มีชื่อเรียกอีกชื่อว่า “ประตูอิคุระชิ” หมายความว่า  
ประตูแห่งพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก เนื่องจากต่อนั่งดูทั้งวันก็ไม่รู้เบื่อ  
ถือเป็นสมบัติของชาติ ประตูโยเม มนเป็นประติมากรรมที่มีประวัติศาสตร์มากกว่า 500 ปี  
แกะสลักเป็นรูปสัตว์มงคลในจินตนาการของชาวญี่ปุ่น อาทิเช่น ทิเลน มังกร นามังกร ราซสึคิ  
เป็นต้น เป็นผลงานล้ำค่าอันประณีตที่เต็มไปด้วยสีสัน ภาพผู้คน ดอกเบญจมาศ และดอกไม้ต้น  
นอกเหนือไปจากนั้นบริเวณคานและเสาที่เป็นแกนประตูยังแกะสลักเป็นลวดลายดอกไม้ต้น

และเสาทั้ง 12 ต้นก็ทาสีด้วยผงปูนเปลือกหอยที่นำไปดลระยียด  
แกะสลักลวดลายเป็นวงก้นหอยเรียกว่า คุริ เมน  
มีเพียงเสาสุดท้ายด้านซ้ายมือเท่านั้นที่ทิศทางหมุนของวงจะต่างออกไปเรียกว่า “มะโยะกะ โนะ  
ชะกะมะชิระ” แปลว่าเสากลับด้านด้านกษิรย

【เจดีย์ 5 ชั้น】 (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) . . . รูป 3

ปี 1650 นายชะกะอิ ทะตะกะตสุ ผู้ครองเมืองโอะมะมะในเขตวะกะชะ (จังหวัดฟุคุอิในปัจจุบัน)  
ได้ทำบุญบริจาคสร้างหอ 5 ชั้น ในปี 1815 เกิดเพลิงไหม้เผาทำลายเจดีย์  
และได้มีการบูรณะซ่อมแซมใหม่ในปี 1818 บริเวณภายในสร้างเป็นแบบเบเตนเปิดโล่ง

มีซึค็องแขวนไว้ที่เสาหลักทั้งสี่ชั้น ชั้นสูงสุดออกแบบให้สูง 10 เซนติเมตรขึ้นมาจากฐานหิน  
เป็นโครงสร้างที่ออกแบบมาเพื่อไม่ให้เสาหลักทะลุหลีกจากเงื้อมมือหรือหลังคาครุฑตามกาลเวลา  
นอกเหนือไปจากนั้นโครงสร้างตัวเจดีย์และเสาหลักยังออกแบบโดยแยกจากกัน  
จึงสามารถต้านทานแผ่นดินไหวได้ เป็นโครงสร้างการออกแบบที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ  
และว่ากันว่ามีการนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้างโตเกียวสกายทรีอีกด้วย

【ประตูคะระเมนและรั้วชุกะเบ】 (สมบัติประจำชาติ) . . . รูป 4

ประตูคะระ ประตูโทโฮกุวิหารหลัก ในสมัยเอโดะมีแมวและสุนัขที่มีศักดิ์เข้าพบโชกุนได้  
(โอะมะมะโอะ) เท่านั้นที่จะผ่านเข้าออกได้ ในปัจจุบันมีเพียงช่วงปีใหม่และเทศกาลใหญ่ ๆ  
เท่านั้นที่จะเปิดให้เข้า ตัววิหารหลักล้อมด้วยรั้ว ชุกะเบ (รั้วที่มีลักษณะโปร่งโสมองเห็นด้านในได้)  
จากตัวประตูคะระ ด้านซ้ายขวาเป็นความยาวรวม 160 เมตร และมีการแกะสลักที่ตัวรั้วทั้งหมด  
ในซุกะเบมีการบูรณะซ่อมแซมประตูคะระ เมน  
และรั้วชุกะเบครั้งใหญ่ให้กลับมามีชีวิตชีวาที่สดใสสวยงามอีกครั้ง

【อาคารชินเคียวชะและสิงสามตัว】 (สมบัติประจำชาติ) . . . รูป 5

ชินเคียว เป็นที่อาศัยของนางสาวรรคผู้รับใช้เทพเจ้า ภายในโทโฮกุ  
ออกแบบเป็นลักษณะคอกม้าของคอกม้าครอบครัวบุโรจากฝั่งนทานยามาโดยบริเวณคานะแกะสลักรูปปั้นสิงสามตัวในลักษณะผิดตา

(มิชะรุ) ปิดหู (กิคะชะรุ) และเปิดปาก (อิวะชะรุ) ไว้  
เป็นการวาดภาพช่วงชีวิตของสิงเพื่ออธิบายวิถีแห่งการดำรงชีวิตที่ผสมสมรปฏิบัติในฐานะมนุษย์

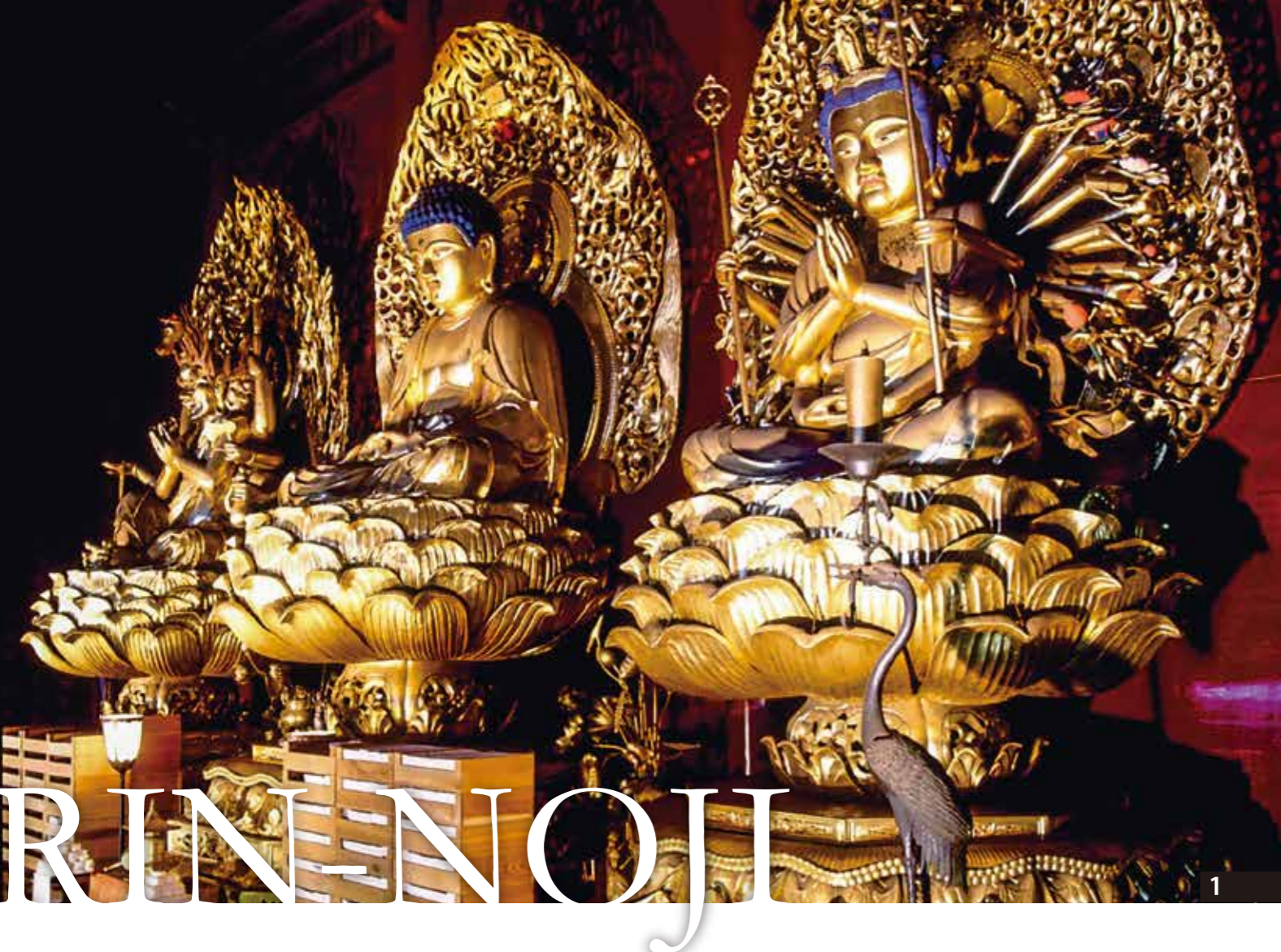
【สามโรงเก็บของและช่างในจินตนาการ】 (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) . . . รูป 6

เมื่อผ่านประตูชั้นนอกสุดเข้าจะพบกับโรงเก็บของเรียงกันอยู่ 3 หลัง มีโรงเก็บของบน กลาง  
ล่าง เป็นสถาปัตยกรรมที่ออกแบบโดยใช้ท่อนไม้ขัดกันเป็นตารางโดยไม่ใช่ในการก่อสร้าง  
ใช้เป็นที่เก็บอาวุธสำหรับชิงรูปบนหลังม้าและเสื้อผ้าสำหรับใช้ในเทศกาล โทะเกียวชะ  
ในฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง (ชบวนแห่งสรรพอาวุธ 1 พันนาย)  
บริเวณด้านข้างของโรงเก็บของบนจะมีประตูแกะสลัก “ช่าง” 2 ตัววาดจากจินตนาการของ  
นายคันโน ตันยู จึงเรียกว่า “ช่างแห่งจินตนาการ”

【แมวมินทรา】 (สมบัติประจำชาติ) . . . รูป 7

ทางเข้าสู่ส่วนในสุดของศาลเจ้าทางเดินฝั่งบูรพาจะมีแมวมินทราที่เลี้ยงชื่อว่ากั๊วะว่าเป็นผลงานของ  
นายอิชิโร จินโกโร ฝั่งตรงข้ามเป็นประติมากรรมรูปนกกระจอก  
แสดงความหมายถึงสันติภาพที่ขนาบแมวและนกกระจอกซึ่งสามารถอยู่ร่วมกันได้

- 1. ประตูโยเม มน เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “อิคุระชิ มน” พระมอองดูได้ทั้งวันโดยไม่เบื่อ
- 2. ภาพแกะสลักของประตูโยเม มน สมบัติประจำชาติ แกะสลักมีมากกว่า 500 ชิ้น
- 3. ด้านประตูชินเคียวเข้ามาแล้วจะพบเจดีย์ 5 ชั้นความสูงประมาณ 36 เมตรทางซ้ายมือ
- 4. ด้านประตูโยเม มนเข้ามาแล้วตรงหน้าจะพบประตูคะระ เมนที่ได้ชื่อว่าสมบัติประจำชาติ
- 5. ด้านบนกำแพงด้านนอกอาคารชินเคียวจะพบรูปแกะสลักสิงสามตัวอันขี้บื้อ
- 6. ที่โรงเก็บของจะมีช่างแกะสลักขนาดใหญ่ 2 ตัวเรียกว่า “ช่างแห่งจินตนาการ”
- 7. “แมวมินทรา” ประติมากรรมที่มีชื่อเสียงที่ดูภายในศาลเจ้าโทโฮกุ



# RINNOJI



## วัดนิกโกซัน รินโนจิ

ประวัติศาสตร์ที่พุทธศาสนาและลัทธิชินโตได้ร่วมกันสร้างขึ้น ~ภูเขานิกโกสมัยโบราณ~

### สัญลักษณ์ของการบูชาภูเขาศักดิ์สิทธิ์นิกโก ~วิหารพระพุทธรูปสามองค์~

วัดรินโนจิ มีต้นกำเนิดมาจากวัดชิโอมิเรียวจิต สร้างโดยนักบวชโชโตโซอิน ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกการสร้างวัดนิกโก  
 วัดภายในอาณาเขตภูเขา นิกโก เป็นศูนย์กลางหลัก เมื่อมีการสร้างวัดโตโยอินขึ้นเพื่อเป็นที่บรรจุพระศพของ นายอิเอะมิตซุ  
 โยคุนรุคนที่สามในปี 1653 ก็ได้สร้างความเลื่อมใสศรัทธาต่อรัฐบาลโชกุน  
 โทกุกะวะในช่วงยุคเมจิรัฐบาลได้มีคำสั่งให้แบ่งแยกศาสนาพุทธและชินโตทำให้เกิดความโกลาหลขึ้น  
 แต่ก็สามารถผ่านพ้นเหตุการณ์นั้นมาได้และวัดยังคงอยู่สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน



【วิหารซันมุตซุโตะ】 (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) . . . รูป 1

เชื่อกันว่าภูเขาสันลูกแห่งนิกโก (ภูเขานินโตซัน, ภูเขานิโอะโฮซัน, ภูเขาโตโรซัน)  
 มีเทพตามความเชื่อทางศาสนาพุทธสถิตอยู่ คือพระโพธิสัตว์ปางพันมือ (ภูเขานินโตซัน) พระอมิตาพุทธะ  
 ภูเขานิโอะโฮซัน และพระโพธิสัตว์เขียวอาซา (ภูเขาโตโรซัน) นักบวช เอ็นอิน (จิคะกุโดชิ)  
 ได้สร้างวิหารสัมบุตซุโตะ เลียนแบบวิหารโคเมงจูโตะ บนยอดเขาชิโอะอิเพื่อเคารพบูชาเทพทั้งสาม  
 ในช่วงแรกวิหารตั้งอยู่ใกล้กับศาลเจ้าตะโกโอะ ต่อมา นายมินะโมะโตะ โนะ เซนะโตะโระ  
 โยคุนรุลำดับที่สามแห่งรัฐบาล คณะภรรยาได้ย้ายไปไว้ใกล้กับศาลเจ้าโทโยอินปัจจุบัน  
 เมื่อศาลเจ้าโทโยอินสร้างเสร็จ  
 วิหารก็ย้ายไปไว้ใกล้กับศาลเจ้าอุระวะระซันที่ตั้งในปัจจุบันเนื่องจากการแบ่งแยกศาสนาพุทธและชินโตในสมัยเมจิ  
 ปัจจุบันวิหารหลักอยู่ในช่วงบูรณะซ่อมแซมมีกำหนดแล้วเสร็จในปี 2020

【วิหารโกซันโตะ】 (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม)

เป็นสุสานของนักบวชโชโตโซอิน ผู้บุกเบิกนิกโก สร้างขึ้นเมื่อปี 1720 ท้ายสี่เหลี่ยมเตี้ยๆก่อด้วยหิน หันหน้าเป็นทรงพีระมิดซ้อนหลายชั้น  
 ภายในประดิษฐานพระและลัทธิชินโตพระคัมภีร์โชโตโซอิน (จิโซ โนะเซะซุ), นักบวช โชโตโซอิน และลูกศิษย์อีก 10 คนในอิริยามอนทั้งวัน  
 ที่ 1 เมษายนจะมีพิธีระลึกถึงผู้บุกเบิกขอทาน บริเวณด้านหลังวิหารโกซันโตะจะมีสุกูป้ายอื่นซึ่งเป็นที่มาของนักบวชโชโตโซอินตั้งอยู่  
 ภายในวัดรินโนจิยังมีสิ่งปลูกสร้างสำคัญอีกมากมาย



### สุสานโชกุน อิเดะมิตซุ ~โตโยอิน~

โตโยอิน สุสานของ นายอิเดะมิตซุ โยคุนรุลำดับที่สาม  
 วิหารหลัก ห้องส่วนกลาง และห้องกราบไหว้สร้างขึ้นในปี 1653  
 จึงคล้ายกับศาลเจ้าโทโยคุเป็นลักษณะห้องยาวต่อกันไม่มีที่กัน (โกเนเกิน ชุกุริ)  
 เป็นสมบัติประจำชาติสถาปัตยกรรมตัวอย่างในยุคโตะเอมอนต้นซึ่งสร้างสรรคโดยช่างฝีมืออันดับหนึ่ง  
 มีการตกแต่งที่เป็นเลิศทั้งการแกะสลัก เคลือบเงา ระบายสีเครื่องเงิน  
 ทั้งยังใช้เทคนิคหลากหลายในการเก็บรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ  
 ในขณะที่ศาลเจ้าโตโยอินใช้พื้นสีเป็นสีขาวและสีทอง แต่โตโยอิน  
 นั้นจะเป็นสีทองและสีดำด้วยทองคำเปลวซึ่งมีสีออกแดงมากกว่าศาลเจ้าโทโยคุ

【วิหารหลัก (รูป 2) • ห้องส่วนกลาง • ห้องกราบไหว้】 (สมบัติประจำชาติ)

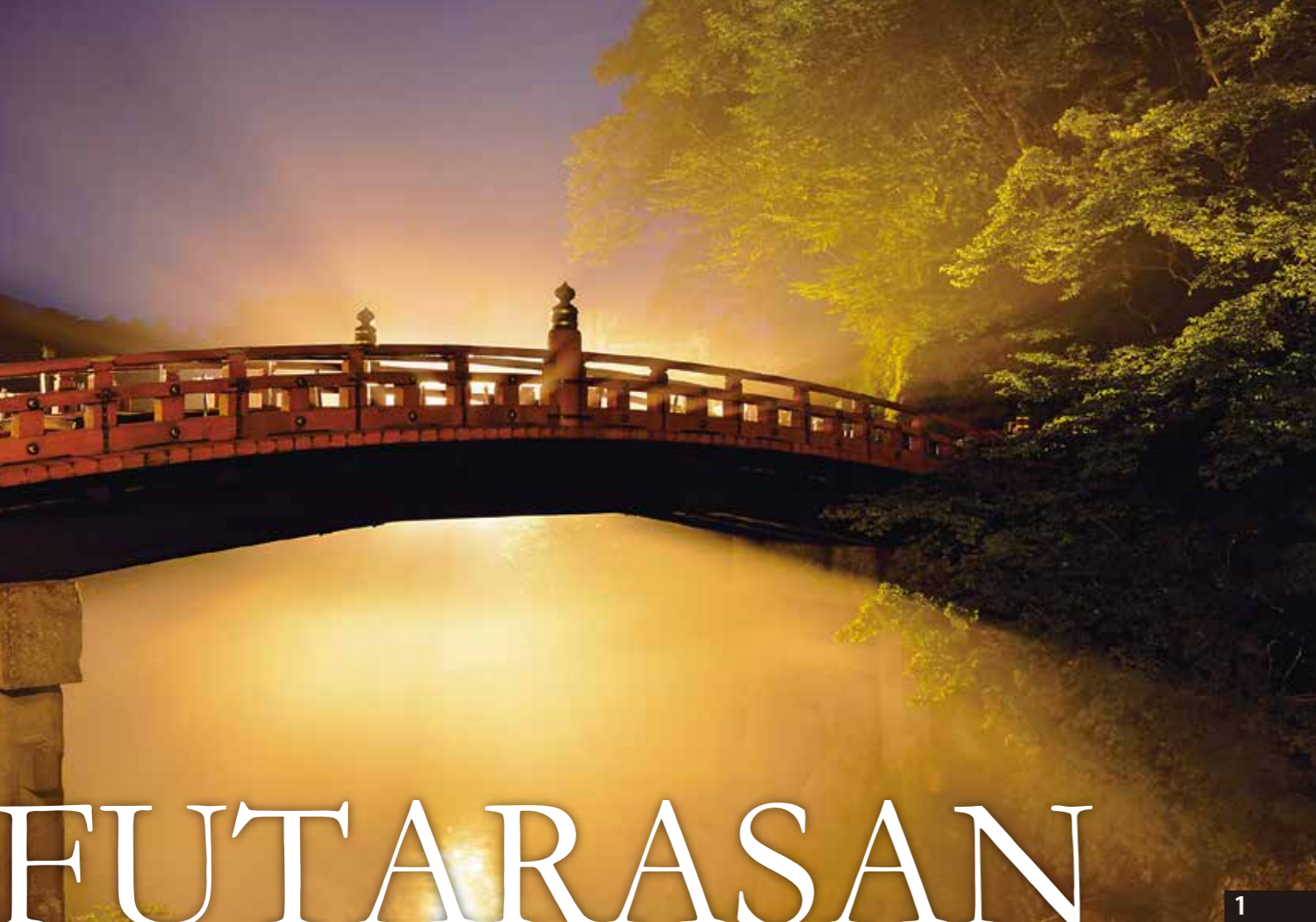
วิหารหลัก ห้องส่วนกลาง และห้องกราบไหว้จะเรียงติดกันโดยไม่มีที่กันระหว่างแต่ละห้อง  
 จากห้องกราบไหว้สามารถมองเห็นวิหารหลักได้  
 ห้องกราบไหว้มีความกว้าง 64 เสือ ภาพวาดมังกร 140 ตัวบนเพดานเป็นผลงานของสำนักคันโนะ  
 ห้องส่วนกลางอยู่ระหว่างห้องกราบไหว้และวิหารหลักบนเพดานวาดเป็นรูปนกฟีนิกซ์ของจีน  
 บริเวณวิหารหลักสามารถมองเห็นภาพวาดมังกรในท่าทางจางสวรรค์ผู้ขึ้นดินและจากพื้นดินขึ้นสู่สวรรค์ที่  
 นอกเหนือไปจากนั้น ภายในวิหารหลักยังเต็มไปด้วยประติมากรรมหลากหลายที่ใช้สีทองเป็นหลัก

จึงเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าวิหารทอง (กินทะกุ เต็น)  
 【ประตูยะชะ มน】 (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) . . . รูป 4  
 ยะชะ มนเป็นประตูที่ออกแบบโครงสร้างโดยมีเสาหลักแปดต้น  
 หลังคาด้านหน้าและหลังมีลักษณะทรงจั่วตามแบบของจีน แกะสลักเป็นรูปใบตอกใบต้น  
 จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่าประตูตอกใบต้น “โมะตัน มน” บริเวณเสาและสลักเป็นร่องยาวลึก  
 ด้านหน้าซ้ายขวามีรูปปั้นยะชะ (ยักษ์ฝ่าประตู) สีแดงและเขียว ส่วนด้านหลังจะเป็นสีขาวและน้ำเงิน

【ประตูโคกะ มน】 (มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) . . . รูป 5

ประตูโคกะ มนเป็นประตูทางเข้าไปยังด้านในสุดของวิหาร (สุสานโชกุน นายอิเดะมิตซุ)  
 ซึ่งปกติไม่เปิดให้เข้าสร้างขึ้นตามรูปแบบของ “ตำหนักมังกร” (เรียวกิว ชุกุริ)  
 จึงให้ความรู้สึกที่แตกต่างจากประตูอื่น ๆ ด้านนอกตกแต่งด้วยสีที่หลากหลายน่า  
 กำแพงกันดินทาสีขาวโดยใช้สีที่นำ้มนทศนิคพิเศษของผู้เป็น

1. พระพุทธรูปปางประทับนั่งสามองค์ในวิหารสัมบุตซุโตะ (พระโพธิสัตว์แห่งอาซาฮากุ) พระโพธิสัตว์ปางพันมือ (ภูเขานินโตซัน), พระอมิตาพุทธะ (ภูเขานิโอะโฮซัน), พระโพธิสัตว์เขียวอาซา (ภูเขาโตโรซัน)
2. วิหารหลักโตโยอิน ภายในวิหารหลักปิดด้วยทองคำเปลวประดับประติมากรรมอันหลากหลาย
3. จากฝั่งรับพระเมรุทางทิศขึ้น 6 สาทรขององค์สภาพปรารถนาเหมือนวิหารบางส่วนได้
4. ประตูยะชะ มน เป็นประตูที่สร้างขึ้นด้วยรูปแบบที่ให้ความรู้สึกสงบ มีสีปกปิดที่เด่นชัด
5. ประตูโคกะ มนอยู่ด้านหลังวิหารหลักทางเข้าไปสุสานโชกุน อิเดะมิตซุ ตั้งอยู่บริเวณด้านในสุดของโตโยอิน ซึ่งปกติไม่เปิดอนุญาตให้เข้า
6. พิธีงอกรับศพ (โกสึชิ) ร่องรอยการนำศพมาบนภูเขา จัดขึ้นทุกวันที่ 2 เมษายนของทุกปี



# อนุรักษ์มรดกโลก

## Deliver to the future

ส่งต่อ "วัดและศาลเจ้าแห่งนิกโก" มรดกโลกสู่อนาคต



1. การดำเนินงานบูรณะซ่อมแซมประตูระตะระ เน และรั้วล้อมรอบตั้งบูรพาและประจิม (ปีเตอร์ 13) 2. การดำเนินงานบูรณะซ่อมแซมวิหารชินบูตซุจิ, ผนังหลังคาและหลังคาชั้นนอก (ปีเตอร์ 24) 3. การดำเนินงานบูรณะซ่อมแซมสะพานชินเกียวส่วนที่เป็นไม้ (ปีเตอร์ 12)

# FUTARASAN

1

## ศาลเจ้านิกโก ฟุตะระซัน พลังลับที่สถิตในนิกโก ~ บอกเล่าเรื่องราวสู่ปัจจุบัน ~



ฐานที่มั่นแห่งความศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สถิตอยู่บนเขานิกโก โดยอพยพในช่วงยุคกลางมีการสร้างศาลเจ้าขึ้นจำนวนมาก และเมื่อเข้าสู่ยุคเอโดะรัฐบาลโชกุนก็ได้อำนาจศาลเจ้าและวิหารหลักขึ้นใหม่

### 【สะพานชินเกียว】(มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) • รูป 1

ในช่วงที่นักบวชโซโต โซนินบุกเบิกสร้างวัดบนเขานิกโก มีเรื่องเล่าว่าผู้ได้แปลงกายเป็นสะพานหินที่นักบวชข้ามแม่น้ำโตะ ในปี 1636 สะพานหินที่กลายเป็นสะพานหินแดงอันสวยงามเหมือนปัจจุบัน ในยุคเอโดะมีการซ่อมแซมและสร้างสะพานใหม่ถึง 14 ครั้ง ในปี 1902 สะพานถูกน้ำท่วมพัดหายไป และมีการสร้างใหม่จนมีลักษณะเหมือนในปัจจุบัน

### 【อาคารหลัก】(มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม)

ปี 1619 โชกุนลำดับที่สอง นายอิเตตะระ บริจาคเงินสร้างอาคารหลัก รูปแบบโครงสร้างมีหลังคา 8 ทานมีความงดงามแบบสมัยยุค อะซุจิ ในระยะสมัยยุคหลังคาเป็นชั้นเดียวลาดเอียงลงและมุงด้วยกระเบื้องเคลือบสีดำ บริเวณด้านบนของบันไดหน้าศาลเจ้าจะมีหลังคาพุ่งยื่นออกมา ด้านหน้าตกแต่งด้วยชิโตะริ ฮะฟู (जूรูปลานหินสีสร้างไว้บริเวณหลังคา) และหลังคาหน้าจั่ว 2 แบบของจีนในะกิระะ และ นุกิระะ ฮะฟู หลังการบูรณะและทาสีใหม่อยู่บ้าง แต่ทั่วไปแล้ววิหารยังคงรูปแบบเดิมเหมือนครั้งสร้างวัด

### 【ศาลเจ้าโตะตะกิโนโอะ】(มรดกสำคัญทางวัฒนธรรม) • รูป 4

ตะกิโนโอะ ตั้งอยู่กลางภูเขาที่หนาแน่นด้วยแมกไม้ห่างจากศาลเจ้าฟูตะระซันไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ 1 กิโลเมตร ตัวอาคารหลักและประตูทางเข้าได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญพร้อมกับ ตะกิระอิเนะ คือเทพที่สถิตอยู่ในศาลเจ้า จากประตูด้านตรงข้ามของอาคารหลักสามารถชมภูเขาทามะยามะโยอิได้ ด้านหลังของอาคารหลักมีต้นสนขนาดใหญ่สามต้น มีริ้วหินที่วางกันเป็นทางลงจากสวรรค์ของเทพตะกิระอิเนะ นอกเหนือไปจากนั้นยังมีหินตะณะสำหรับขอพรให้มีลูกและไปไต่สำหรับอธิษฐานขอให้สมหวังในรักด้วย



3

4

## ความตั้งใจอันแน่วแน่เพื่ออนุรักษ์มรดกโลก

เพื่อสืบทอมรดกสำคัญทางวัฒนธรรมของนิกโกไปสู่ชนรุ่นหลัง ต้องอาศัยความตั้งใจที่แน่วแน่ในการอนุรักษ์และดำรงรักษาให้คงเดิม สิ่งปลูกสร้าง "วัดและศาลเจ้านิกโก" ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกนั้นก่อสร้างมาตั้งแต่สมัยเอโดะตอนต้น และได้รับการบูรณะซ่อมแซมที่เหมาะสมตามแต่ละยุคสมัย นิกโกซึ่งตั้งอยู่บนพื้นที่สูงและหนาวเย็นรายล้อมไปด้วยภูเขาได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติหลายครั้งมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และทุกครั้งก็ได้ดำเนินการบูรณะซ่อมแซมโดยใช้ข้อมูลจากเอกสารที่หลงเหลืออยู่อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพอากาศที่ฝนตกชุกและความชื้นสูง การซ่อมแซมหลังคา การทาสี หรือซ่อมบริเวณไม้ที่ผุพังจึงยังไม่สามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จตามแผนที่วางไว้ ครั้นเมื่อมีนโยบายมุ่งหมายให้ "วัดและศาลเจ้านิกโก" ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมนั้น การบูรณะซ่อมแซมได้กลายเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากขึ้น อย่างไรก็ตามการดำเนินงานต่าง ๆ ถูกกำหนดให้เป็นสมบัติประจำชาติและมรดกสำคัญทางวัฒนธรรม จึงได้รับการดูแลรักษาและอนุรักษ์เรื่อยมา

กว่าพื้นที่ภายในเขานิกโกซึ่งไม่มีนโยบายใด ๆ จึงมีการเรียกร้องขอให้พื้นที่ภายในเขานิกโกเป็นพื้นที่อนุรักษ์ (โบราณสถานแห่งชาติ) ตามกฎหมายภายในประเทศก่อนที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก องค์การที่เกี่ยวข้องกับศาลเจ้าสองแห่งและวัดหนึ่งแห่งได้รวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการขอรับรอง พร้อมทั้งจัดทำแผนการอนุรักษ์ขึ้น จากความร่วมมือของฝ่ายที่เกี่ยวข้องการรับรองจึงเป็นผลสำเร็จ พื้นที่ 50.8 เฮกเตอร์ภายในเขานิกโกถูกกำหนดให้เป็นโบราณสถานแห่งชาติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสงวนรักษามรดกทางศิลปวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการมรดกโลกของยูเนสโกให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า "ต้องเฝ้าระวังอยู่เสมอเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้คงอยู่" เน้นให้ที่เห็นถึงความสำคัญในการอนุรักษ์อย่างต่อเนื่องหลังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก "แผนอนุรักษ์พื้นที่ภายในเขานิกโก" แบ่งออกเป็น 5 ชุด แต่ละชุดมีคำสั่งให้จัดการปรับปรุงต่อเติม ตัดทิ้งหรือถอดสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ปรับหน้าดิน ตัดแต่งต้นไม้หรือไผ่ รวมถึงการสำรวจจุดดินต่างๆ เป็นต้น กรณีที่มีการปรับเปลี่ยนใด ๆ จะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงวัฒนธรรมก่อน



โรงเก็บของกลางของศาลเจ้าโทกู จากโครงสร้างและอาคารจัดเรียงไม้ฉางและการทาสี สืบมรดกไว้ว่าเป็นสิ่งปลูกสร้างโดยโชกุน อิเตตะระ ในช่วงที่สร้างศาลเจ้าโตะตะระ ซึ่งทราบจากการสำรวจระหว่างการบูรณะซ่อมแซมศาลเจ้า



ศาลเจ้าโทกูโรงเก็บของกลางก่อนการบูรณะซ่อมแซม



ศาลเจ้าโทกูโรงเก็บของกลางหลังบูรณะซ่อมแซม (ปีเตอร์ 18)

## ขั้นตอนการบูรณะซ่อมแซมโรงเก็บของกลาง



- ① จัดพื้นที่: จัดพื้นที่ภายในบริเวณซ่อมแซม เช่นแบบ สวอซุ และอื่น ๆ ลงบนกระดาษญี่ปุ่นแบบเบา
- ② ทำความสะอาด: ขูดเศษที่เก่าไว้แล้วถอดออก
- ③ ปรับภาพสเก็ทซ์: ตรวจสอบรายละเอียดของสเก็ทซ์จากนิกโกที่ช่างสำรวจทางตอนของต้นฉบับ
- ④ ชกและพิมพ์ฟอยล์: ยาลงบนพื้นที่เป็นลักษณะแบบมีสี จากนั้นทำการปิดทองที่เงา
- ⑤ ลงสี: ลงสีตามสีของต้นฉบับ และลงสีในบริเวณผนัง (ที่ในกรณีของปีเตอร์ 18)
- ⑥ ทาสี: ทาสีบริเวณที่ช่างตีพิมพ์ และใช้กระดาษฟอยล์
- ⑦ เสร็จเรียบร้อย: กำจัดสิ่งสกปรกและสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทั้งหมด และเสร็จเรียบร้อย

## ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมเมืองนิกโก "น้ำแข็งจากธรรมชาติแห่งนิกโก"

น้ำแข็งจากธรรมชาตินิกโกมีประวัติอันยาวนาน และเป็นที่นิยมในคนญี่ปุ่นมาตั้งแต่อดีต ในยุคโทโฮคุแห่งผลิตน้ำแข็งธรรมชาติที่เรียกว่ารอยแห่งน้ำแข็งท้องถิ่นที่ทวีญี่ปุ่น แต่ปัจจุบันเหลือเพียงแค่ 5 แห่งเท่านั้น ซึ่งที่เมืองนิกโกซึ่งมีโรงผลิตน้ำแข็งธรรมชาติอยู่ 3 แห่งที่เหลือรวมกันถึงจุดจบ จะผลิตได้ว่าเป็นแหล่งผลิตน้ำแข็งธรรมชาติที่เขตรอบด้านตั้งแต่ต้น ๆ ของญี่ปุ่นก็ถือว่ามีความเป็นจริงเด็ก น้ำแข็งธรรมชาติขึ้นในตอนการผลิตแบบดั้งเดิมซึ่งมีคุณสมบัติที่อ่อนโยนอย่างกว้างขวาง ทำให้ "น้ำแข็งธรรมชาติแห่งนิกโก" ได้รับคัดเลือกให้เป็นผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมของนิกโกเพื่อสืบสานให้คงอยู่ต่อไป

น้ำแร่ธรรมชาติ

## ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมเมืองนิกโก "เส้นโซบะทำมือแห่งนิกโก"

"เส้นโซบะทำมือนิกโก" คัดเลือกพืชมาขึ้นกับกลางธรรมชาติของน้ำที่ใสสะอาดและผสมดินที่ปลูกคลุมด้วยหนอกในช่วงเช้าและดินอบได้รับการยอมรับว่า "เส้นโซบะนิกโกอร่อย" เป็นความภาคภูมิใจของนิกโกที่เส้นโซบะเมืองนิกโก ซึ่งได้ถ่ายทอดตำนานสู่คนรุ่นหลัง นิกโกยังถือว่าเป็น "เมืองแห่งโซบะ" "เส้นโซบะทำมือนิกโก" ได้รับคัดเลือกให้เป็นผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมของนิกโกด้วยความมุ่งมั่นให้วัฒนธรรมโซบะอันยอดเยี่ยมที่นิกโกภาคภูมิใจนี้มีการพัฒนาซึ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อให้ผู้คนจำนวนมากมีโอกาสได้ลิ้มรส

เส้นโซบะ

## ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมเมืองนิกโก "ฟองเต้าหู้ยุบะแห่งนิกโก"

ฟองเต้าหู้ยุบะนิกโก มีต้นกำเนิดมาจากอาหารที่ใช้ผลิตตัวของบรรดานักบวช (ผู้นำเมฆตามป่าเขาสูง เช่น นักบวช โดโงโตะ (คุโร), นักบวช ชิโกโตะ (เตมิก), พระอรุณ และบรรดานักบวช เปียตัม) ที่บรรจงด้วยความศรัทธาในการบูชาตามแนวความคิดของความเชื่อของนักบวช โดโงโตะ เป็นอาหารที่เชื่อมโยงด้วยสารอาหารและขั้นตอนการถนอมอาหารที่ดีเยี่ยม "ฟองเต้าหู้ยุบะนิกโก" เป็นสัญลักษณ์ของประวัติศาสตร์เมืองนิกโกและวัฒนธรรมการรับประทานอาหารญี่ปุ่น ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมของนิกโกด้วยความมุ่งมั่นให้คุณค่านี้แพร่หลายไปทั่วโลกพร้อมกันชื่อเสียงของนิกโก

ฟองเต้าหู้ยุบะ

# วัฒนธรรมการรับประทานอาหารที่เป็นเลิศเมืองมรดกโลก ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมเมืองนิกโก

# อาหาร

## ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมเมืองนิกโก "น้ำแร่ธรรมชาติแห่งนิกโก"

นิกโกประกอบด้วยแหล่งน้ำ 5 สายจากน้ำ ไอซึกะวะ, ยูเมะชิกะวะ, ตึบะกะวะ และ โดโงโตะวะ "น้ำแร่ธรรมชาติเมืองนิกโก" ซึ่งได้เพียงมีสิทธิ์ผลิตด้วยธรรมชาติที่รับประกันคุณภาพเท่านั้น แต่ยังมีอีกวิธีอย่างลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่เป็นทรัพยากรที่นั่นที่น้ำดื่มเมืองนิกโกอย่างลึกซึ้ง เป็นน้ำดื่มที่มีคุณภาพเยี่ยมอยู่ที่นี่เมืองยาวนานในฐานะทรัพยากรที่อ่าว ทรัพยากรล้ำค่าในการอยู่อาศัยและดำเนินชีวิต ดังนั้น เพื่อให้ น้ำแร่ธรรมชาติเมืองนิกโกใสสะอาดบริสุทธิ์จนเมืองยาวนาน น้ำแร่ธรรมชาติเมืองนิกโกจึงได้รับการคัดเลือกให้เป็นผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมของนิกโก

น้ำแร่ธรรมชาติ

เทคนิคและรสชาติอาหารเฉพาะเมืองนิกโก  
ท่านจะได้เพลิดเพลินไปกับอาหารรสเลิศที่  
เลือกเฟ้นมาอย่างพิถีพิถัน

ธรรมชาติของนิกโกที่กำเนิดน้ำที่ใสสะอาดและดินที่อุดมสมบูรณ์  
มีอาหารและวัฒนธรรมการรับประทานอาหารที่หลากหลายที่ขึ้นและ  
พัฒนาที่นิกโกพร้อม ๆ กับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์  
และอาหารซึ่งเป็นหนึ่งเดียวและเป็นอันดับหนึ่งจากบรรดาอาหารของนิกโกที่ได้ถูกรวบรวม  
ถ่ายทอดกันมาโดยใช้ชื่อ "ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมของนิกโก"



"ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมของนิกโก"  
มีคุณค่าที่ไม่ว่าใครก็ได้รับรู้ต่างก็ยอมรับ  
ได้รับการคาดหวังให้ส่งเสริมการยกระดับแบรนด์  
ด้านอาหารโดยชมของนิกโก และยกระดับภาพลักษณ์ของ  
เมืองนิกโกให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป



## ผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมเมืองนิกโก "สมาคมร้านค้าชั้นนำชื่อดังเต็มแห่งนิกโก"

นิกโกเป็นดินแดนที่ซึ่งมีชื่อเสียงและบรรยากาศอันยอดเยี่ยมในทุกฤดูร้อน 14 ที่แห่งนิกโก โยคังนิกโก พริกแดงนิกโกล้วนเป็นอาหารที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากมายอย่างยาวนาน จากบรรดาร้านค้าที่อิงแหล่งท่องเที่ยวได้มีารจัดตั้ง "สมาคมร้านค้าชั้นนำชื่อดังเมืองนิกโก" โดยการรวมตัวกันของผู้นำร้านค้าที่มีชื่อเสียงและร้านดังเต็มแห่งนิกโก 17 ร้านที่ได้ผลิตสินค้าแบรนด์ต่าง ๆ ให้กับเมืองนิกโก "สมาคมร้านค้าชั้นนำชื่อดังเมืองนิกโก" ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมของนิกโกในฐานะสัญลักษณ์ของความเจริญก้าวหน้าของวัฒนธรรมการรับประทานอาหารอันเป็นหนึ่งไม่อีกสักที่ไหนสักแห่งของนิกโกที่กล้าเปิดใจสู่ "สากลและนิกโก" ซึ่งเป็นมรดกโลกปีนุญยกย่อง

# ร้านค้าแบบดั้งเดิม